

De blik constant gericht op het paarse poloshirt van Alasam S.

Door Bas van Sluis

Groningen Geen moment dwalen de blikken van de 36 aanwezigen in zittingszaal 14 van de Groninger rechtbank naar iets anders. Als Alasam S. strompelend binnen komt lopen, als hij opstaat voor de drie rechters en als de 26-jarige S. zijn excuuswoord stamelt. De ogen steeds maar gericht op S., die voor in de zaal zit, in zijn paarse poloshirt, trainingsbroek en met gevangenislippers.

Even daarvoor fluisteren mensen nog in de gang van de rechtbank dat ze benieuwd zijn hoe 'hij' er nu echt uitziet. En of S. zelf nog wat gaat zeggen. Een rechercheur meldt dat het politieonderzoek goed vlot. Een journalist knikt.

Familieleden van de dodelijke slachtoffers Renske Hekman – de vriendin van S. – en motoragent Dick Haveman zijn niet aanwezig. Een vrouw snikt wat als S. 'excuus' fluistert. Voor de rest zijn het journalisten, rechercheurs en directe collega's van de doodgeschoten hoofdagent Dick Haveman die in de zaal zitten.

Een motoragent, hij heeft zijn leren motorbroek nog aan, zit een beetje onderuitgezakt in zijn stoel. Als Alasam S. dan kort het woord neemt, richt de agent zich wat op. Maar hij blijft, net als de rest, strak naar de rug van S., verdacht van twee moorden en twee pogingen daartoe in Baflo, kijken. Zonder echt een stuk emotie te laten zien. Als S. de zaal na zo'n acht minuten onder begeleiding verlaat, volgen alle ogen hem. Staren hem na. Dé verdachte van 13 april 2011, mischien wel dé zwartste dag van Baflo.

”

Mijn cliënt wil een eerlijk proces